

Ó császári és apostoli királyi Felsége legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott, hogy a népfölkelésről szóló 1886. évi XX. törvények módosítása és kiegészítéséről szóló törvény alapján a 18 és 43—50 éves népfölkelésre kötelezettek az 1886. évi XX. törvények 4. §-ának első bekezdése értelmében felhivassanak. A népfölkelés említett születési évfolyamaiba tartozó népfölkelőknek bemutatni szemlére való behívása és tényleges szolgálatra való igénybevétele iránt később fogok intézkedni.

— Szegedi jegyzések a hadikölcsönre.

A pénzügyi kormányzat az a törekvése, hogy a hadikölcsönbe elsősorban az otthon ládáiban, szalmazsákban, harisnyában dugdosott és gyümölcsözetlenül heverő tőkék vonassanak be, a közigazgatási tisztviselők és a nép társadalmi vezetői részéről ország szerte megértésre talált. Ennek köszönhető, hogy a teaurált pénzeket egyre jobban sikerült rejtékelyből elősalogatni és közgazdasági szervezetünk vérkeringésébe visszavezetni. Ezt a célt szolgálja Szeged hatósága is, mikor pünkösdi vasárnapján délelőtti tíz órakor ismertető előadást tart a második hadikölcsön ügyéről. Az előadást Balogh Károly pénzügyi tanácsos fogja megtartani és kívánatos, hogy az érdeklődő közönség minél nagyobb számban jelenjék meg.

A hadikölcsön jegyzése egyébként szerdáiig fog tartani. Szombaton nagyobb összeget jegyzett Back Bernát: a főispáni hivatalnál 150.000 kor., egyes pénzintézeteknél pedig a főispáni hivatalnál vagyis összesen félmilliót. A főispáni hivatalban történt eddigi jegyzések összege 223.400 kor. — Szegeden jegyezni lehet hadikölcsönt a főispáni hivatalban, a postahivataloknál, a Szeged-Csongrádinál, a Szegedi Hitelbanknál, a Kereskedelmi és Iparbanknál, a May és Szécsi-banknál.

— Asquitnak még négy rokona megsebesült. Londonból jelentik: Mint Asquit Raymond, az angol miniszterelnök legidősebb fia, — aki maga is katona s egyik londoni ez-

redben szolgál — értesítést küldött a liberális klubba, melyben négy rokonának megsebesülését közli. Ugyanezen a héten, midőn egyik nagybátyja Flandriában elesett, fivére, két másik unokatestvére s egy sógora is megsebesült. A levél, melyben ezt a hírt közli, a következő szavakkal végződik: „Mi most abban gyakoroljuk magunkat, hogy a legrövidebb idő alatt minél több németet megöljünk. Az ő kegyetlenségük (?) ugyanis nehézzé teszi minden fegyverbíró, egészséges férfunak, hogy most más foglalkozáshoz legyen kedve.

— A fegyverviselés tilalma Dél-Aus-triában. Bécsből jelentik: A minisztérium 20 iki kelettel rendeletet adott ki, mely több intézkedést tartalmaz a fegyverek, lőszer s robbanóanyagok birtokára s ezek forgalmára vonatkozóan Tirol, Vorarlberg, Salzburg, Stájerország, Karinthia, Krajna, Görz és Gradiska, Isztria, valamint Trient városának területén. A rendelet a tartományi főnököt felhatalmazza, hogy fegyverek birtoka s hordozása, valamint lőszer tekintetében helyenként vagy személyenként a közbiztonság szempontjából szükséges korlátozásokat tegye, vagy azok tartását egészen megtiltsa.

— Szegedi csodagyermek. A dicsőség bizonyára rövidesen szárnyára veszi a nevét. Ma még gondolkázás közben ugy nézeget, mintha mi mindannyian, akik boldog örömmel és ámulva hallgatjuk, gazdagon terített asztalnál falatoznánk és őt meg nem invitáltuk. A neve Hütter Pál, decemberben lesz hat éves és ez idő szerint több mint 115 darabot játszik gordonkán.

— Tudnivalók a május 27-től június 22-ig szóló utalványok kiosztása körül. A rendőrség közli: Május 27-től folytatólag ismét csak utalványok ellenében lehet vásárolni a város közönségének lisztet és kenyeret. Az utalványok kiosztása május 25-én és 26-án történik ugyanazonokon a helyeken és időben, mint április napjaiban. E napokon a kiosztó helyeken a közönség a zöld színű borítékkal jelentkezik az utalványlapokért: a kiosztást végző bizottsági tag megkérdezi az illető nevét, kikeresi az abc-rendi könyvből, s ha a lakás nincs bejegyezve, ugy azt oda-jegyzi, de azt, hogy hány darab utalványt kap az illető, nem kell feljegyezni. Most két

féle utalvány lap lesz. Kék színű főzöliszt utalvány és szürkeszínű kenyér, illetőleg kenyérliszt utalvány. Sütemény utalvány nem lesz, mivel azt mérsékelt mennyiségben bárki vásárolhat utalvány nélkül. — A zöld borítékba betesz ugyanannyi mennyiségű szürke színű kenyér, illetőleg kenyérliszt utalványt és annyi kékszínű főzöliszt utalványt ahány tagból áll a család. Figyelembe kell venni azt, hogy két tíz éven aluli gyermek egynek számít. — Felkérem a tanítótestület tagjait, hogy most is ugyanazon a helyeken végezzék a kiosztást, amely helyeken április első napjaiban voltak segítségére a hatóságoknak. A kiosztások, a következő helyeken fognak történni: — Az Alsóvárosi rendőrlaktanya kerületében lakók, a Vaspálya utca 18. sz. rendőrlaktanyában, a III. kerületiek a Baró Jósika-utca 3. sz. alatti, a csongrádi-sugár-uti laktanya kerületében lakók a Csongrádi-sugárut 19. szám alatt, a Felsővárosi rendőrlaktanya kerületében lakók a Kolozsvári-tér 3. sz. alatti, a Tisza Lajos-köruton belül lakók az I. kerületiek, Városháza bizottsági termében, a Rókusi rendőrlaktanya kerületében lakók a Répás-féle iskolában, Kossuth Lajos sugárut 49. sz. alatti, a Szabadságtéri rendőrlaktanya kerületéhez tartozó lakosok Fábrián Károlyné urasszony tanítónőnél lakik: Dobó-utca 47. szám alatt, a Szilléri sugáruti rendőrlaktanyához tartozó lakosok Szilléri-sugárut 28. szám alatti, az Ujszegedi lakosok pedig Ujszeged Csongrádi utca 12. szám alatti rendőrlaktanyában kapják meg utalványaikat.

— Orosz templomrabiás Lembergben. Bécsből írják: A cár lengbergi látogatásával kapcsolatban egyes lapok azt irták, hogy a cár a lengbergi „orthodox” székesegyházban gyászmisét hallgatott, melyet az elesettek lelkiüdvéért mondtak. E tudósítások szerint a cárt a pompás rokoko-stílusú épület bejáratánál Eulogius orthodox püspök fogadta az egész lelkeséggel. Ezzel szemben megállapítható, hogy Lembergben sem orthodox székesegyház, sem orthodox püspök nincs, mivel egész Galiciában az utolsó népszámlálás szerint alig van 200 orthodox felekezetű egyén s ezek is Bukovinából s Magyarországból vándoroltak be. A Szent György-téren levő székesegyház, melyet most az oroszok így használnak, katolikus székesegyház, melyben 15 esztendő óta Szep-tycski András gróf katolikus metropolita székel.

dom, nem lázadok, hanem megteszem; élek is, holok is, ahogy ő akarja.“

Azokból lesznek hősök, kik életükben s halálukban kiváltják a világitó, biztató, erősítő s boldogító eszményt: az isteni akaratot! azokból lesznek, kiknek elvét a régi latin dicsérte: „non magna dicere, sed magna facere“, — kik nem mondanak nagyokat, de nagyot tesznek; kik a legnagyobbat is megteszik: meghalnak értünk!

A virág.

Richard Schankal, a kiváló bécsi költő, a Zeitban írta ezt a megindító történetet.

— Halt, Feldruf!!

— Virág.

A katona tiszteleg. (Már nem katona, ember. Nagy kék szemében kíváncsiság:

— Ön nemde, újságíró?

— Igen, az vagyok.

— És messziről jön?

— Bécsből.

— Én is odaváló vagyok.

— Örvendek. Miféle foglalkozása van?

— Kertész vagyok.

— Kertész?

— Igen. Herceg Lichtensteinnál.

— És szereti a háborút?

— A virág után? Uram, én mindég madárdal és virágok között nőttem fel. Most elfeledkeztem arról, hogy virág és madárdal van a világon.

— Igen, dörögnek az ágyuk.

— De azért ne tessék azt hinni, hogy utálok a háborút. Nem szép a vérontás, kegyetlen barbarizmus a szuronyroham, de van

benne valami, ami az emberből földöntúli lényt csinál. Uram, amikor eldördül az első puská és feljugg az első hurráh — az embernek a vére áttüzesedik. Ember-ember ellen — puská-puská ellen. Aki a bátrabb, az megmarad, — aki fél — azt összetipcrják.

— És a halálhörgés? A sebesültek? A gyászborbuló anyák. Az árvák?

A salzburgi népfelkelő, aki Bécsben olindereket és pálmákat simogatott, aki Maréchal de Nil és a Nilus rózsafáját épp ugy ismerte, mint a fűszeres aloé virágát, vagy a láz ibolyát — a botanika mestere, aki egyetemi végzettséggel ment el kertésznek (igaz, hogy több fizetéssel, mint egy egyetemi professzor) — fájdalmasan kezdett sóhajtan:

— Igaza van uram. Amikor az embernek eszébe jutnak az ottvalók: a gyászos anyák, az ártatlan szemü porontyok, az aggok — a háborút rettenetes csapásnak és kegyetlen átoknak tartja.

— Hiába, az emberi természet olyan mint a virág, ha nem gondozzák, elhervad, ha rendszeren öntözik: virul és illatot terjeszt.

— Ha az embernek nincs senkije, akire mosolyogni tudna, ha nincs senkije, akinek ártatlan szeméire rácsókolja a fáradtságát, ha nem tud valakit birni, aki érezzen, sirjon, vagy nevéssen — az éjszaka fekete átokká válik s fojtogat a köd. Ez a háboru: érezni az elhagyottságot, tudni azt, hogy mi már nem vagyunk a magunké.

— És sokszor van ez így?

Az izmos kertész mosolyogva fordul felém:

— Hát mindig eszik az ember, hát mindig sirni és átkozódni kell? A szenvedésnek is meg van a maga ideje.

— Vannak katonák, a kiket késő éjszaka, álmukban fog el a hazagondolás.

— Reszketve ébrednek, sokan sirnak. Az éjszaka fagyos és szomorú. Az ilyen hazáébredő katonáktól őszintén mondom uram, félek, Szegény... Egyszer, mellettem, egy fiatal brünni katona ébredt fel a lövészárokban. A holdfény az arcába süttött s láttam, hogy könnyesek a szemei. Miért sirsz Johann? — kérdeztem tőle.

A legény komolyan nézett reám:

— Arra gondoltam, hogy az én kis fiam most tanult meg járni s hogyha beleüti a fejét az ajtóba, még baja történhetik... Szegény Zsófia. Ő most bizonyosan ébren van. Érzem, hogy ő se tud aludni — de neki megadatott az a vigasz, hogy fiaeszkámat csókolhatja... Ó, bár lenne bár egy fényképem, hogy csókolhassam, hogy eszembe jusson a mosolya.

— Így megy ez uram.

— De én most tovább megyek kedves kertész uram. Ha Bécsbe jön, keressen fel. Remélem, a virágok mestere nem fog elfeledkezni a szeretet tanítványáról.

— Sőt addig nem nyugszom, amíg Önnek haza nem hozom a béke virágját.

— Ezt fogom viselni gomblyukomban és dicsérni fogom az ön nemes izlését.

A katona tiszteleg. Még mondani szeretne valamit.

Az én autóm már messze jár. A ködben egy fekete pont áll. Az én kertészem.

Ó, csak ne válna belőle is virág, amelyet letépjen az élet véres mezejéről a Halál